

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

A STUDY ON EFFECTIVENESS OF THE PROJECT BASED LEARNING TO DEVELOP ENGLISH-WRITING SKILL FOR MATHAYOM 1 STUDENTS OF PATUMWAN DEMONSTRATION SCHOOL

.....

ปิยดา ฤกษ์อ่อนนันต์

Piyada Rerganan

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University.

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาจากห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน และแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยโครงงานอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The aim of this research was to study the effectiveness of the Project Based Learning for developing writing skill. The sample of this study were 49 of Mathayom 1 students in the second

semester of the 2010 academic year at Patumwan Demonstration School. The students were in the class, that the researcher had a responsibility to teach. The data were collected from a lesson plan, an English proficiency test, a students' satisfaction questionnaire on English project based learning and a learning log. The data were statistically analyzed by mean, standard deviation and t-testing.

The study showed that the English writing ability of mathayom 1 students at Patumwan Demonstration School was significantly developed after the Project Based Learning at the 0.01 level and their satisfaction with the Project Based learning is at good level.

Keywords: Project-based Learning, Writing skill, The satisfaction on English

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบัน เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้ผู้เรียนต้องสามารถสื่อสารได้ในทุกทักษะไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สำหรับการฟังและการอ่านเป็นทักษะรับสาร (Receptive Skills) ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะส่งสาร (Productive Skills) ดังนั้นการพูดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายและถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อื่น ขณะเดียวกันในชีวิตประจำวัน การศึกษาในระดับสูงขึ้น หรือการทำงานหรือแวดวงธุรกิจต่าง ๆ การเขียนนับว่ามีบทบาทสำคัญมาก การเขียนไม่ว่ารูปแบบใดก็ตาม ถือเป็นกระบวนการทางความคิดที่มีประโยชน์ในการฝึกให้ผู้เขียนได้ใช้เวลา คิดอย่างตรึกตรองแล้วถ่ายทอดข้อมูลออกมาเป็นตัวอักษร การเขียนจะช่วยเสริมแรงทักษะการฟัง การพูด และการอ่านให้ดีขึ้น [1] การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น ทักษะการพูดและทักษะการเขียนนับว่ามีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นการส่งสาร แสดงความคิดเห็นไปสู่ผู้ที่เราสื่อสารด้วย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อันเป็นทักษะที่นักเรียนมีความถนัดน้อย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักทดสอบ

การศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทำการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 67,000 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 25% ของผู้เรียนทั้งหมดทั่วประเทศ พบว่า ร้อยละ 86.23 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง [2] นอกจากนี้แล้วผลการวิจัยถึงเจตคติที่นักเรียนมีต่อการเขียนภาษาอังกฤษยังระบุว่านักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ มีความเบื่อหน่าย และเห็นว่าเป็นทักษะที่ยาก ยังผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับคำกล่าวของไฮเนส เอส [3] ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ยากทั้งสำหรับผู้สอนและนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ผู้เรียนมักลอกงานเขียนของผู้อื่นบ่อยครั้ง นอกจากนี้แล้วผู้สอนส่วนใหญ่ก็มักจะละเลยหรือให้ความสำคัญกับการเขียนค่อนข้างน้อย จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้การสอนเขียนในปัจจุบันยังคงเน้นการสร้างประโยคเดียวเพื่อฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ เน้นการใช้ตัวอย่างบทเขียนมากำหนดให้ผู้เรียนสร้างงานเขียนตาม หรือการใช้วิธีให้หัวข้อเรียงความแล้วหวังว่าผู้เรียนจะทำได้อเอง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยังยากซับซ้อน จึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ มุ่งให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนจนเกิดทักษะและมีความสามารถในการเขียน ซึ่งการ

พัฒนาการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริง ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมทางภาษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนด้วย

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาจึงควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมทุกคนและเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถแสดงออกทางด้านความรู้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบโครงการมุ่งพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวมสร้างรากฐานทักษะการเรียนรู้ (Study Skill) พัฒนาทักษะการคิด (Thinking Skill) ทักษะทางสังคมอารมณ์ จริยธรรม (Social Skill) และทักษะทางภาษา (Language Skill) โดยเน้นการบูรณาการข้ามขอบข่ายสาระการเรียนรู้ควบคู่กันไป อนึ่ง การจัดการเรียนการสอนแบบโครงการไม่ได้มุ่งเน้นแต่ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเท่านั้นแต่เน้นการเลือกใช้ทุกอย่างในชีวิตออกมาแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อ และเน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบกับการเรียนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดปัจจุบันที่เน้นการพึ่งตนเองของผู้เรียน (Learner Independence) ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันสามารถเรียนร่วมกันได้อย่างเท่าเทียมกันโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามโครงการที่กำหนด และทำให้ผู้เรียนรู้สึกผูกพันกับการเรียนมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อเนื่องขึ้นไป [4]

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการอย่างสอดคล้องกันว่า การสอนแบบโครงการ เป็นวิธีการสอนที่เน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นวิธีสอนที่เน้นปฏิบัติจริง เรียนในสิ่งที่ป็นรูปธรรมจัดกิจกรรมที่เชื่อมต่อระหว่างภาษาที่เรียนมากับ

การนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง โครงการจัดกิจกรรมที่บให้โอกาสผู้เรียนแสดงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนขยายความรู้ด้านคำศัพท์ และสำรวจเนื้อหาของภาษาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการงานให้เสร็จสมบูรณ์ เชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ในห้องเรียน กับสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องมี เพื่อใช้สื่อสารในสถานการณ์ของชีวิตจริง ทำให้นักเรียนมุ่งเน้นการแสดงออกข้อมูล และความคิดมากกว่าการเน้นที่ตัวภาษา [5-7] กล่าวคือ โครงการเป็นกิจกรรมบูรณาการ เป็นชิ้นงานที่มีลำดับชัดเจน สนับสนุนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ และมีความเชื่อมโยงนำไปสู่ผลงานสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ ซึ่งทำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญที่แท้จริงเมื่อโครงการเสร็จ [4]

ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนรู้ด้วยโครงการ (Project work) เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เกิดการเรียนรู้แบบไม่รัฐตัว ฝึกการแก้ปัญหา และส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนานักเรียนให้รู้จักคิดค้นคว้าหาความรู้ สามารถทำงานและแก้ปัญหาพร้อมๆกับผู้อื่นได้ การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริงนี้ นักเรียนจะเรียนรู้ จดจำ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และหลังจากการทำงานได้สำเร็จจะเกิดความรู้สึกเป็นสุขถือเป็นรางวัลของการทำงาน มีความยินดีและเกิดความพอใจอยากทำกิจกรรมนั้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการเขียนและส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดกิจกรรมด้วยโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน และมีความมุ่งหวังว่าผลของการศึกษาครั้งนี้จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงการภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ทั้งหมด 1 ห้องเรียน จำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มนักเรียนแบบเจาะจงคือห้องเรียนที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ผู้วิจัยทำการสอน การจัดกลุ่มเป็นการลดความสามารถทางภาษาอังกฤษจากคะแนนการสอบกลางภาคและปลายภาคเรียนที่ 1 ซึ่งกลุ่มหนึ่งมีสมาชิกจำนวน 6 คน 7 กลุ่ม และ 7 คน 1 กลุ่ม ซึ่งแบ่งนักเรียนเป็น นักเรียนที่เก่ง 2 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 2 คน

2. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองในห้องเรียน 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเป็น 22 คาบ ค้นคว้านอกห้องเรียน 3 สัปดาห์ รวมใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 14 สัปดาห์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

1. โครงการงาน Holiday Magazine ใช้เวลาเรียน 8 คาบ (ก่อนทำโครงการ 1 คาบ รวบรวมข้อมูล 6 คาบ และสรุปผลโครงการ 1 คาบ) เวลาในการทำโครงการนอกเวลาเรียน 1 สัปดาห์

2. โครงการงาน Fashion Varieties ใช้เวลาเรียน 7 คาบ (ก่อนทำโครงการ 1 คาบ รวบรวมข้อมูล 5 คาบ และสรุปผลโครงการ 1 คาบ) เวลาในการทำโครงการนอกเวลาเรียน 1 สัปดาห์

3. โครงการงาน Incredible Shop ใช้เวลาเรียน 7 คาบ (ก่อนทำโครงการ 1 คาบ รวบรวมข้อมูล 5 คาบ และสรุปผลโครงการ 1 คาบ) เวลาในการทำโครงการนอกเวลาเรียน 1 สัปดาห์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ดำเนินการสร้างแผนการสอนตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาการสอนตามแนวการสอนแบบโครงการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) จากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. เขียนแผนการสอน โดยยึดหลักการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ [8-11] โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

3.1 วางแผน/เริ่มต้นโครงการ (Planning and Getting Started) เป็นระยะที่นักเรียนและครูใช้เวลาในการพูดคุยกับนักเรียนในการเลือกหัวข้อและคัดเลือกหัวข้อสำหรับทำโครงการ และรวมถึงการเตรียมตัวทางด้านภาษาและความคิดเกี่ยวกับหัวข้อก่อนเริ่มทำโครงการ

3.2 พัฒนาโครงการ (Project in Progress) เป็นระยะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งมีการวางแผนแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลไปจนถึงการนำเสนอผลงาน ซึ่งนักเรียนเป็นผู้กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองโดยการจดบันทึกข้อมูลระหว่าง

การทำโครงการและครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก อาจมีการบันทึกและสังเกตการทำงานของนักเรียน ระยะเวลาเป็นระยะที่ใช้เวลานานที่สุด

3.3 คิดทบทวนและสรุป (Reflection and Conclusion) เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมครู และนักเรียนจะร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้จากโครงการ โดยนักเรียนอาจแสดงความรู้สึกและย้อนคิดไตร่ตรอง หรือสะท้อนความคิด (Reflect) สรุปงานที่นักเรียนทำเสร็จเพื่อเป็นแนวทางในการทำโครงการต่อไป

4. นำแผนการสอน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

5. นำแผนการสอนที่ปรับแล้วไปทดลอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ ภาษา และระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ก่อนนำไปใช้จริง

6. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไป ใช้สอนจริง

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อน-หลังการทดลอง ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ และหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาแนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และคู่มือครูหนังสือเรียน New Opportunities Elementary ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Pearson. 2006)

2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ จำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 3 ข้อใหญ่ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมทั้ง 3 โครงการดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 เกี่ยวเนื่องกับโครงการ Holiday Magazine เป็นแบบทดสอบเขียนแบบโน้มน้าวให้ผู้อ่านสนใจ โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก อากาศ การเดินทาง อาหาร และกิจกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญ กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 15 ประโยค ให้คำคะแนน 20 คะแนน

ข้อที่ 2 เกี่ยวเนื่องกับโครงการ Fashion Varieties แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 มีรูปภาพแฟชั่นหลากหลายสไตล์ให้นักเรียนเลือกมา 4 ภาพ แล้วเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค ให้คำคะแนน 10 คะแนน

ตอนที่ 2 ให้เลือกภาพแฟชั่นที่ชอบมากที่สุด แล้วให้เหตุผลมาสนับสนุนความเห็นของตัวเอง กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค ให้คำคะแนน 10 คะแนน

ข้อที่ 3 เกี่ยวเนื่องกับโครงการ Incredible Shop ให้เขียนเชิงบรรยาย และโน้มน้าว โดยนักเรียนสวมบทบาทเป็นผู้ขายสินค้า เขียนบรรยายสรรพคุณของสินค้า การทำงาน และเขียนโน้มน้าวผู้อ่านให้สนใจสินค้านั้น กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 15 ประโยค ให้คำคะแนน 20 คะแนน สำหรับเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากเกณฑ์ของเจคอบส์และคณะ ซึ่งจากแบบทดสอบ 3 ข้อ รวมคำคะแนนทั้งหมด 60 คะแนน หากด้วย 3 จะเหลือคะแนน 20 คะแนน

3. นำแบบทดสอบทักษะการเขียนที่สร้างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอนี้

4. นำแบบทดสอบทักษะการเขียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน เป็นผู้ประเมินตามเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

5. นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้จริงในการทดสอบด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

4.2.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

1. สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยดัดแปลงเกณฑ์ของเจคอบส์ และคณะ [12] โดยกำหนดองค์ประกอบในการประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษไว้ 5 ด้าน คือ

1. เนื้อหา	6	คะแนน
2. การเรียบเรียง	4	คะแนน
3. คำศัพท์	4	คะแนน
4. การใช้ภาษา	4	คะแนน
5. กลไกทางภาษา	2	คะแนน
รวม	20	คะแนน

2. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ ความถูกต้องในการใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน คือ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ที่มีวุฒิและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย

4. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริงในการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

4.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการภาษาอังกฤษ การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานมีวิธี

การสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการภาษาอังกฤษ จำนวน 18 ข้อ เป็นการถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการทำโครงงาน และความพึงพอใจในการทำโครงงานภาษาอังกฤษ ข้อคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนตามขั้นตอนในการทำโครงงานคือ ขั้นตอนการทำโครงงาน ขั้นระหว่างการทำโครงงาน และขั้นหลังการทำโครงงาน

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (Learning Log) การสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงานมีวิธีการสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงานจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของงานวิจัย

2. สร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงาน โดยแบ่งหัวข้อคำถาม ดังนี้

- แหล่งในการค้นคว้าหาข้อมูล
- สิ่งที่ทำนักเรียนทำในการเตรียม

นำเสนอโครงงาน

- สิ่งที่ทำนักเรียนได้จาก การเรียนรู้ด้วยโครงงาน (ความรู้จากหัวข้อโครงงาน/ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์/ความรู้ด้านการทำงานร่วมกัน)

- ปัญหา/อุปสรรคที่พบในการทำโครงการนี้
- วิธีการแก้ไขปัญหา
- นักเรียนได้พัฒนาตนเองให้มีความรู้เพิ่มขึ้นกว่าเดิมหรือไม่
- สิ่งที่ชอบที่เกิดขึ้นขณะทำโครงการนี้
- อยากเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. นำแบบบันทึกการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศผู้เรียน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน เป็นผู้ประเมิน

2.1 ดำเนินการทดลองสอนโครงการ Holiday Magazine, Fashion Varieties และ Incredible Shop โดยใช้เวลาในห้องเรียน 12 สัปดาห์ แบ่งเป็น 24 คาบ และเวลาในการทำโครงการนอกเวลาเรียน 3 สัปดาห์ รวมเป็น 15 สัปดาห์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มละ 6 คน 7 กลุ่ม และกลุ่มละ 8 คน 1 กลุ่ม การแบ่งกลุ่มเป็นการลดความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)

2.2 แจกแจงความถี่ของคะแนนจากผลที่ได้จากการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25, 50 และ 75 กลุ่มสูงคือผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 75 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป กลุ่มปานกลางคือ ผู้เรียนที่มีคะแนน ตั้งแต่

26-74 เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มต่ำคือ ผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 25 เปอร์เซ็นต์ลงมา

2.3 แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ในแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีคะแนนสูง 2 คน ปานกลาง 2 คน และ ต่ำ 2 คน และ 8 คน 1 กลุ่ม ซึ่งมีนักเรียนที่มีคะแนนสูง 2 คน ปานกลาง 3 คน และ ต่ำ 2 คน เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มกันเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม เลือกประธานกลุ่ม รองประธานกลุ่ม และเลขา แล้วเริ่มทำการทดลองสอนแบบโครงการ

2.4 หลังเสร็จสิ้นโครงการ ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (Posttest) โดยมีโครงสร้างเหมือนกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ทำการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.5 นำข้อมูลจากผลการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ t - test แบบ Dependent ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยโครงการภาษาอังกฤษและแบบบันทึกการเรียนรู้

ผลการวิจัย

นำผลการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ก่อนและหลังการทดลอง มาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลปรากฏดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการทดลอง

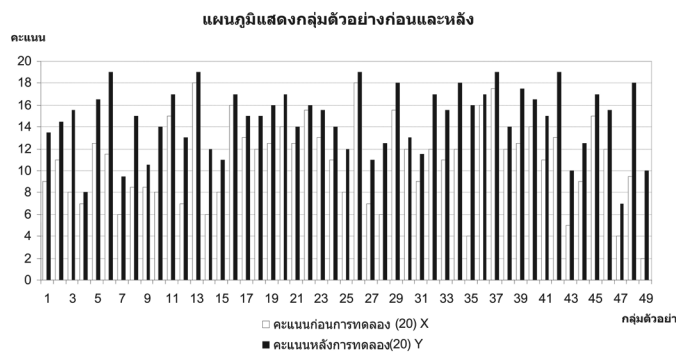
ความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	N	\bar{x}	S	t
ก่อนการทดลอง	49	10.826	3.838	11.279
หลังการทดลอง	49	14.673	3.038	

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าการสอนภาษาอังกฤษ

โดยใช้วิธีการสอนแบบโครงงานช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ผู้วิจัยแสดงข้อมูลคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทุกคนมาแสดงเป็นแผนภูมิแท่ง

ภาพที่ 1 แผนภูมิแท่งคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละคน

จากข้อมูลในภาพที่ 1 แสดงข้อมูลนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุดและต่ำสุดในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลองดังนี้

ตารางที่ 2 คะแนนสูงสุดและต่ำสุดในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

	คะแนน	จำนวนนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ
คะแนนก่อนการทดลอง	18	2	4.08 %
	2	1	2.04 %
คะแนนหลังการทดลอง	19	5	10.20 %
	7	1	2.04 %

สำหรับนักเรียนที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในช่วงหลังการทดลอง เช่น นักเรียนเลขที่ 35 ซึ่งได้คะแนน 4 คะแนนในช่วงก่อนการทดลอง และเพิ่มเป็น 16 คะแนนในช่วงหลังการทดลอง รองลงมาคือ นักเรียนเลขที่ 48 ได้คะแนนก่อนการทดลอง 9.5 และเพิ่มเป็น 18 คะแนนในช่วงหลังการทดลอง ซึ่งนักเรียนได้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการว่า นักเรียนไม่ค่อยตั้งใจทำในการสอบครั้งแรก แต่เมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษในการทำโครงงานทุกโครงงาน ได้รู้จักคำศัพท์มากขึ้น และค่อนข้างจำแนกข้อสอบได้เมื่อทำข้อสอบหลังการทดลองจึงทำให้นักเรียนรู้สึกทำข้อสอบได้มากขึ้น นอกจากนี้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แล้วข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงงานภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักเรียนเลขที่ 35 ได้แสดงความคิดเห็นว่า ได้ความรู้ด้านหลักภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยโครงงาน มีความเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้นและสามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้มากและดีขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณพบว่า การจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนเพิ่มขึ้นซึ่งผลคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปความคิดเห็นเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยโครงงานภาษาอังกฤษ (ปลายเปิด) และแบบบันทึกการเรียนรู้อยู่โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้คือ

- ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมทั้งด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการพูดและการเขียนเพิ่มขึ้น จึงทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจและมีความกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

- ด้านการทำงานร่วมกัน

นักเรียนได้เรียนรู้มากมายจากการทำงานร่วมกัน กล่าวคือ ได้เรียนรู้การฝึกเขียนประโยคภาษาอังกฤษจากเพื่อนและได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความสามัคคีและความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานมากกว่าการเรียนตามหนังสือเรียน

- ด้านความคิดสร้างสรรค์

นักเรียนได้ให้ความคิดเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

- ด้านอื่นๆ

นักเรียนให้ความคิดเห็นที่แตกต่างและหลากหลายจากการเรียนด้วยโครงงาน แต่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น รู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน และมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนด้วยโครงงานอีกในหัวข้ออื่นๆ และเพิ่มระยะเวลาในการทำโครงงาน

จากความคิดเห็นของนักเรียนเห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกัน ซึ่งความคิดเห็นทั้งหมดล้วนแต่เป็นความคิดเห็นทางด้านบวก แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการให้ข้อมูลเพราะข้อมูลไม่คลาดเคลื่อนกันมากนัก จึงพอสรุปได้ว่านักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยโครงงาน

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้เรียนด้วยโครงงานภาษาอังกฤษ มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับวิธีการสอนด้วยโครงงานภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. นักเรียนที่ได้เรียนด้วยโครงงานภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยโครงงานภาษาอังกฤษในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยผู้เรียนช่วยกันทำโครงการและรับผิดชอบงานตามความถนัดและความสามารถของตนภายใต้กรอบของโครงการเดียวกัน ส่งผลให้หลังการทดลอง ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. โครงการมีกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นขั้นตอน

ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางขั้นตอนการทำโครงการ ตามแบบแคทซ์ และชาร์ด [11] ซึ่งแบ่งขั้นตอนเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.1 วางแผน/เริ่มต้นโครงการ (Planning and Getting Started) หรือขั้นก่อนโครงการ นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ได้ฝึกการวางแผนและแบ่งหน้าที่ ได้ฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของแคทซ์ และชาร์ด [11] ที่กล่าวว่า เป็นระยะที่นักเรียนเตรียมการทำโครงการ รวมถึงการเตรียมตัวทางด้านภาษาและความคิดเกี่ยวกับหัวข้อก่อนเริ่มทำโครงการ ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อวางแผนในการทำโครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาก่อนที่จะนำไปใช้ในการทำโครงการจริง

1.2 พัฒนาโครงการ (Project in Progress) หรือขั้นระหว่างการทำโครงการ จากการตอบแบบสอบถามและจากการให้ข้อมูลในแบบบันทึกการเรียนรู้ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเพื่อนในกลุ่มและได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน รู้ปัญหาและสามารถหาวิธีแก้ไขปัญหา เช่น แต่งประโยคผิดไวยากรณ์ แก้ปัญหาโดยการให้เพื่อนช่วย

ตรวจสอบและแก้ไขให้ และจากการแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามความพึงพอใจ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในขั้นระหว่างการทำโครงการว่า ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาคือ มีความกล้าแสดงออก และได้ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของแคทซ์ และชาร์ด [11] ที่กล่าวว่า เป็นระยะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมีการวางแผนแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลไปจนถึงการนำเสนอผลงาน ระยะนี้เป็นระยะที่ใช้เวลานานที่สุดผ่านการดำเนินการตามกระบวนการ ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุผลตามโครงการ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษก่อนการนำเสนอจริง สร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการนำเสนอโครงการ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยนักเรียนได้ช่วยกันทำงานตามความรับผิดชอบของตน

1.3 คิดทบทวนและสรุป (Reflection and Conclusion) หรือขั้นหลังโครงการ จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมในช่วงโครงการเขียนภาษาอังกฤษมากที่สุด และมีความสนใจภาษาอังกฤษรอบตัวมากขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของแคทซ์ และชาร์ด [11] ที่กล่าวว่า ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะนำเสนอผลงานที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยใช้ภาษาที่เรียนไปในการนำเสนอผลงาน นักเรียนได้มีโอกาสประเมินผลโครงการร่วมกัน ทำให้นักเรียนทราบถึงข้อดีและข้อควรปรับปรุงของผลงานที่ได้ทำ อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโครงการขั้นต่อไป ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษขึ้นตามลำดับ

2. หัวข้อของโครงการตรงกับความสนใจของนักเรียน การทำโครงการครั้งนี้ผู้วิจัยได้ร่วมกับนักเรียนในการเลือกหัวข้อโครงการซึ่งตรงกับหัวข้อในแบบเรียนของนักเรียนซึ่งหัวข้อที่นำมาทำโครงการ

ตรงกับความสนใจของนักเรียน เช่น เรื่องแฟชั่น ซึ่งทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างมีความสนใจในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก สำหรับเรื่อง Holiday เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน นักเรียนสะดวกในการหาข้อมูลและคำศัพท์ไม่ยากจนเกินไป สำหรับเรื่อง Shopping เป็นเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งนักเรียนต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์สินค้าที่แปลกเพื่อนำมาเสนอ ดังนั้นหัวข้อของโครงการควรตรงกับความสนใจและความรู้รอบตัวของนักเรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจและแรงกระตุ้นในการผลิตชิ้นงานให้ออกมาดีมีคุณภาพ และสื่อที่ใช้ในการสอนมีความหลากหลาย และเป็นสื่อจริง (Authentic Materials) ซึ่งตรงกับแนวคิดของโกเวอร์ฟิลลิปส์ และวอลเตอร์ส [13] ซึ่งระบุว่า สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาควรมีความหลากหลาย และที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนคือ การใช้สื่อจริง (Authentic Materials) เนื่องจากเป็นสื่อที่มีอยู่จริงสามารถดึงดูดความสนใจและจูงใจนักเรียนอีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ เข้าใจในความหมายได้ถูกต้อง และวิลลิส [14] ได้ระบุเช่นเดียวกันว่า งานปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ดำเนินขั้นตอนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ชิ้นงานปฏิบัติที่สมบูรณ์

3. โครงการเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง จากแบบบันทึกการเรียนรู้ นักเรียนได้ให้ข้อมูลในการค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร และเว็บไซต์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของฟิลลิป; เบอร์วูด; ดันฟอร์ด [4] ที่กล่าวว่า การทำโครงการฝึกให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจเลือกและรับผิดชอบงานด้วยตนเอง รวมทั้งรู้จักค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับความรู้ทั้งในเนื้อหาวิชา ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และความรอบตัว

4. โครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จากการตอบแบบบันทึกการเรียนรู้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า นักเรียนรู้สึกว่าการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูดและการเขียนเพิ่มขึ้น และรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของโทมัส [15] ที่กล่าวว่า เป็นการเน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบตั้งแต่เริ่มทำโครงการทำให้นักเรียนกล้าตัดสินใจและใช้เหตุผลร่วมกันในการดำเนินกิจกรรม มีโอกาสใช้ภาษา เนื่องจากนักเรียนต้องอ่านข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ นำข้อมูลที่ได้อ่านเรียบเรียงเป็นประโยค และพูดนำเสนอโครงการ

5. โครงการทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากข้อมูลในแบบประเมิน นักเรียนให้ความเห็นว่า ได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน เนื่องจากนักเรียนต้องทำงานเป็นกลุ่ม โดยครูเป็นผู้จัดกลุ่มให้นักเรียน ในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ มาก ปานกลาง และอ่อน ซึ่งธรรมชาติของวัยรุ่นชอบการทำงานกลุ่ม และไม่กล้าที่จะถามครู ดังนั้นนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่ามักจะถามเพื่อนที่เก่งกว่า ซึ่งเห็นได้จากค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามความพึงพอใจ นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นจากการทำโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คำกล่าวนี้ตรงกับฟิลลิปส์, ไดแอน; เบอร์วูด, ซาราห์; และดันฟอร์ด, เฮเลน. [4]

6. โครงการเป็นสิ่งจูงใจ ช่วยสร้างความเชื่อมั่น เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเองทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา เกิดความท้าทายมากกว่าการเรียนตามตำราเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังรู้จักปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหา สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำให้รู้คุณค่าของตนเอง ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งพบจากการสังเกตของผู้วิจัย นักเรียนได้ใช้ภาษาในการนำเสนออย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้นในโครงการที่ 2 และ 3 ตามลำดับ และข้อมูลจากการ

ตอบคำถามปลายเปิดว่า ในโครงการ Fashion Varieties และโครงการ Incredible Shop นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการเขียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่าในโครงการ Holiday Magazine และจากการพูดคุยกับนักเรียนในการทบทวนผลงานในแต่ละโครงการพบว่า นักเรียนมีความสุขในการเลือกใช้คำในการเขียน และการเรียบเรียงเนื้อหา และมีความต้องการที่จะทำโครงการขึ้นต่อไป ซึ่งนักเรียนหลายคนมักจะถามว่า หัวข้อโครงการขึ้นต่อไปคืออะไร เพื่อที่พวกเขาจะได้ไปตระเตรียมข้อมูลล่วงหน้า ซึ่งจากคำพูดดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสุขและสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ และมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนด้วยโครงการอีกเหล่านี้เป็นการเสริมแรงให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชาวยอง การ์ดเนอร์ และโอเลอร์ [16-18] ที่ว่า เจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ เจตคติที่ดีช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนนี้จะช่วยส่งผลกลับไปสู่เจตคติด้วย โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูง มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการ

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูเป็นเพียงที่ปรึกษา นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติซึ่งนักเรียนต้องลงมือหาข้อมูล เรียบเรียงข้อมูล ตลอดจนออกแบบโครงการ จนกระทั่งผลิตเป็นผลงานออกมา ดังนั้นโครงการจึงต้องเหมาะสมกับความสนใจและระดับความสามารถของนักเรียน

1.2 ในวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการพบว่า นักเรียนชอบการทำงานเป็นกลุ่ม

สนุกสนานกับการค้นคว้าหาข้อมูล เรียนรู้ศัพท์ โครงสร้างจากเพื่อน เตรียมการนำเสนอโครงการ และการประเมินผลการทำงานร่วมกัน ดังนั้นการสอนแบบโครงการ ควรให้ความสำคัญกับการจัดกลุ่มนักเรียน โดยจัดนักเรียนให้มีความสามารถละแวกกัน มีเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เด็กช่วยเหลือนกัน ทำงานร่วมกันตามความสามารถของตน ซึ่งเด็กอ่อนจะได้เรียนรู้จากเด็กเก่ง และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม

1.3 การปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียนควรแนะนำวิธีการเรียนด้วยโครงการภาษาอังกฤษ ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงบทบาทของครู บทบาทของนักเรียนและบรรยากาศในการเรียน แล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่าง และดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเรียนดีแล้วจึงเริ่มการสอน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.4 จากลักษณะการแบ่งงานของนักเรียนพบว่า เป็นการแบ่งงานที่ไม่ได้แบ่งหน้าที่ในการฝึกฝนภาษาอังกฤษทุกคน โดยนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นผู้เรียบเรียงประโยคทำให้นักเรียนส่วนที่เหลือไม่ได้ฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษ แต่มีส่วนช่วยในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ หรือในด้านคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการแบ่งกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่เล็กลง เช่นนักเรียนจำนวน 2-4 คน หรืออาจให้ทำงานเป็นคู่เพื่อให้นักเรียนได้แบ่งงานกันอย่างทั่วถึง

1.5 จากการให้ข้อมูลของนักเรียนในแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า นักเรียนขอเพิ่มระยะเวลาในการทำโครงการ ดังนั้นควรจัดให้นักเรียนได้มีเวลาลงมือปฏิบัติติดต่อกัน เพื่อให้นักเรียนได้ทำงานนั้นๆ อย่างต่อเนื่องจนสำเร็จ ซึ่งระยะเวลาในการทำโครงการควรสอดคล้องกับปริมาณและเนื้อหาของโครงการ

1.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงการ ครูควรติดตามการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิดทั้งในและนอกเวลาเรียน พร้อมทั้งจะให้คำปรึกษาตลอดเวลา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ทั้งระดับกลุ่มและรายบุคคล

1.7 ควรมีรางวัลหรือเกียรติบัตร ให้นักเรียน เช่น รางวัลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีเด่น รางวัลความคิดสร้างสรรค์ดีเด่น รางวัลโครงการดีเด่น เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนทุกคนที่เก่งด้านการเขียนภาษาอังกฤษ หรือความคิดสร้างสรรค์ การจัดรูปแบบโครงการที่มีระบบ ได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรคำนึงถึงระยะเวลาในการทำโครงการ ซึ่งต้องเป็นช่วงที่นักเรียนร่วมกิจกรรมของโรงเรียนน้อยที่สุด เช่น ในภาคเรียนที่ 1 เป็นต้น

2.2 ควรคำนึงถึงขนาดของกลุ่ม เพื่อความสะดวกในการแบ่งหน้าที่กันอย่างทั่วถึง

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่น

2.4 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ เพื่อศึกษาเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยดูพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

2.5 ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการสอนเขียนด้วยโครงการและการสอนเขียนด้วยวิธีอื่น

2.6 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงการและการเรียนตามตำราเรียน

2.7 ควรมีการศึกษามผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น เช่น ทักษะด้านการพูด

2.8 ควรทำวิจัยในกลุ่มที่ผู้เรียนมีความสามารถใกล้เคียงกัน โดยไม่แบ่งกลุ่มแบบละความสามารถ

2.9 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการกับวิธีการสอนแบบอื่น เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ๆ ได้ผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] ทิพย์วรรณ ธงภักดิ์. (2543). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [2] กรมวิชาการ. (2544). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา: เรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- [3] ไฮเนส, เอส. (2546). โครงการอังกฤษสำหรับชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปรีดี; และ ศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- [4] ฟิลลิปส์, ไตแอน; เบอรรูต, ซาราห์; และ ดันฟอร์ด, เฮเลน. (2544). *โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก*. แปลจาก *Projects with Young Learners* โดย เจลีย์วศรี พิบูลชล. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- [5] สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- [6] กุศยา แสงเดช. (2545). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ สำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- [7] ละเอียด จุฑานันท์. (2543). *การเรียนรู้จากการทำโครงการ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- [8] Fried-Booth, Diana. (2002). *Project Work*. Great Britain: Oxford University Press.
- [9] กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือครูสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ชุด Projects: Play & Learn ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- [10] Ribe; & Vidal. (1993). *Project Work: Handbooks for the English Classroom*. Oxford: Heinemann International.
- [11] Katz; & Chard. (2002). *Engaging Children's Minds The Project Approach*. USA: Ablex.
- [12] Jacobs. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley, MA: Newbury House.
- [13] Gower; & Phillips. (1995). *Teaching Practice Handbook*. Oxford: Macmillan Heinemann ELT.
- [14] Willis. (1996). *A Framework for task-based learning*. Harlow: Longman.
- [15] Thomas; & Michaelson. (1999). *Project-based learning: A handbook for middle and high school teachers*. Novato, CA: The Buck Institute for Education.
- [16] Savignon. (1972). *Communicative Competence: An Experiment in Foreign Language Teaching*. Philadelphia: Center for Curriculum Development.
- [17] Gardners. (1981). *Attitude and Motivation in Second Language Learning*. Massachusetts: Newbury Publishing House.
- [18] Oller; & Vigil. (1977, March). Attitude and Attained Proficiency in ESL: A Sociolinguistic Study Mexican-American in the Southwest. *TESOL Quarterly*. 11: 173-183.